

BÀI CA ĐỨC MẾN

(Viết năm 2003, sửa lại năm 2024)

Nhạc : Trọng Khẩn

Ý lời : PI 2,5-8 ; 1Cr 13,1-13

ĐK. Anh em hãy có những tâm tình như chính Đức Ki-tô;
dù là Thiên Chúa vẫn quyết không ưa mình ngang sánh với Ngôi Cha.
Nhưng đã mặc lấy, mặc lấy thân nô lệ và sống kiếp phàm nhân;
Người hạ mình xuống đến vâng lời chịu chết trên cây thập giá.

1. Cho dẫu là ta nói sành sỏi mọi thứ tiếng,
2. Cho dẫu rằng ta đã làm nổi việc to lớn;
3. Nhẫn nhục, từ bi, chẳng tìm lợi danh bất chính;
4. Bây giờ dời ta có được cả ba nhân đức:

1. Hay là được cho làm ngôn sứ, tiên tri;
2. Hay là được ơn hiểu biết lẽ cao siêu;
3. Cũng đừng tự kiêu và không biết ghen tương;
4. Tin cậy và mến để nên xứng con yêu;

1. Cũng như có liều nộp thân xác để chịu thiêu;
2. Cũng như có thể chuyển dời núi rừng, biển khơi;
3. Chớ nuôi hận thù và luôn săn sàng tha thứ;
4. Đến khi giáp mặt một Thiên Chúa ở đời sau;

1. Nếu không mến yêu, tất cả sẽ chẳng ích gì.
2. Nếu không mến yêu, tất cả sẽ chẳng ích gì.
3. Ấy là chu toàn giới luật mến yêu Chúa dạy.
4. Cũng như hôm nay, cao trọng nhất: đức mến yêu.

Chú thích - bài thánh ca này đã được:

+ Uỷ ban Thánh nhạc, trực thuộc Hội đồng Giám mục Việt Nam : kiểm duyệt

+ Cha nhạc sĩ Rôcô Nguyễn Duy, Tổng thư ký Uỷ ban Thánh nhạc Việt Nam : Nihil obstat

+ Đức Cha Giuse Bùi Công Trác, TGP Sài Gòn : Imprimatur, ngày 28 tháng 06 năm 2025